

Matouš 12:47-50 ⁴⁷[Kdosi mu řekl: “Hle, tvá matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí s tebou mluvit.”] ⁴⁸On však tomu, kdo mu to říkal, odpověděl: “Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři?” ⁴⁹Ukázal rukou na své učedníky a řekl: “Hle, má matka a moji bratři. ⁵⁰Neboť každý, kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka.”

DA – Touha věků 106.2 Lidé, kteří mají Boží zákon zapsaný ve svém srdci, si mohou být jisti Boží přízní. Jsou s Ním jedno.... (srv. TV 62.1)

DA – Touha věků 107.1 Pokud jejich život a charakter nebyl v souladu s Božím zákonem, nebyli Božím lidem. (srv. TV 62.4)

ST – časopis Znamení doby, 9. března 1882, odst. 8 Pravý křesťan je živým představitelem pravdy, kterou vyznává. O těchto skutečně upřímných následovnících Ježíš prohlašuje, že se nestydí je nazývat bratry.

Židům 2:11 Neboť ten, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou všichni z jednoho. Z toho důvodu se nestydí nazývat je bratry...

DA – Touha věků 107.3 Kristovi následovníci poskytnou důkazy o proměňující moci Ducha svatého. V jejich každodenním životě se bude projevovat spravedlnost, milosrdenství a Boží láska. (srv. TV 62.6)

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1077.8 Bůh své poslušné děti miluje. Má připravené království nikoli pro neloajální poddané, ale pro své děti, které vyzkoušel a prověřil ve světě poznamenaném a zkaženém hříchem. Jako poslušné děti máme výsadu vztahu s Bohem. **Římanům 8:17** "Jsmeli však děti," říká, "jsme i dědicové" nesmrtelného dědictví.... Kristus a jeho lid jsou jedno (Dopis 119, 1897).

Galatským 3:29 A jestliže jste Kristovi, jste símě [potomci] Abrahamovo, dědicové podle zaslíbení.

DA – Touha věků 325.2 Všichni, kdo vírou přijmou Krista, jsou se Spasitelem spojeni těsnějším poutem než je to příbuzenské u lidí. Stanou se jedno s Kristem, stejně jako byl On jedno se svým Otcem. Marie jako ta, která věří a řídí se Ježíšovými slovy, s Ním byla spjata mnohem blíže a těsněji než skrze její přirozený vztah jako Jeho matky. Rovněž Jeho bratři by z příbuzenského vztahu s Ním neměli žádný užitek, pokud by Ho nepřijali za svého osobního Spasitele. (srv. TV 206.2)

Jan 1:12-13 ¹²Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc [oprávnění] stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno. ¹³Ti se nenarodili z [matčiny ani otcovy] krve ani z vůle těla ani z vůle muže, nýbrž z Boha.

Římanům 9:8 Božími dětmi nejsou děti těla, nýbrž za potomky se považují děti zaslíbení.

Jan 3:5-7 ⁵... “Amen, amen, pravím tobě, nenarodí se kdo z vody a Ducha, nemůže vstoupit do Božího království. ⁶Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch. ⁷Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu [shůry].

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.1 Stará přirozenost, zrozená z krve a vůle těla, nemůže zdědit Boží království. Starých způsobů, zděděných sklonů, dřívějších návyků je třeba se vzdát, protože milost se nedědí. Nové narození spočívá v tom, že máme nové pohnutky, nové chutě, nové sklony. Ti, kdo jsou Duchem svatým zrozeni k novému životu, se stali účastníky božské přirozenosti a ve všech svých zvycích a praktikách podávají důkazy o svém vztahu ke Kristu. Když si lidé, kteří o sobě tvrdí, že jsou křesťany, ponechávají všechny své přirozené charakterové vady a sklony, v čem se jejich postoj liší od postoje světského člověka? Neváží si pravdy jako prostředku, který posvěcuje, očišťuje a zušlechťuje. Nejsou znovuzrozeni (The Review and Herald, 12. dubna 1892).

DA – Touha věků 309.3 Lidé mohou vyznávat víru v pravdu svými ústy, ale pokud z nich nedělá upřímné, laskavé, trpělivé, snášenlivé a zbožné lidi, je tato pravda pro ně a prostřednictvím jejich vlivu i pro svět prokletím. (srv. TV 194.3)

DA – Touha věků 310.1 Spravedlnost, o které Kristus učil, znamená podřízení srdce i života zjevené Boží vůli. (srv. TV 194.4)

ST – časopis Znamení doby, 19. května 1890, odst. 4 Boží láska posílí nitro a díky zásluhám Kristovy krve tak můžeme v ohni pokušení a zkoušek obstát bez úhony. Přinést záchranu však nemůže nikdo jiný než Kristus, naše spravedlnost, který se nám stal moudrostí, posvěcením a vykoupením. Pravé posvěcení neznamená nic jiného než milovat Boha celým srdcem, chodit podle jeho přikázání a nařízení bez úhony. Posvěcení není žádná emoce, nýbrž z nebe pocházející princip, který podrobuje vládě Ducha svatého všechny vášně a touhy. Toto dílo se uskutečňuje skrze našeho Pána a Spasitele.

Efezským 5:25-27 ²⁵...Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal, ²⁶aby ji posvětil, když ji očistil vodní koupelí [koupelí vody] v slovu, ²⁷aby sám sobě postavil slavnou [nádhernou] církev, která by neměla poskvrny ani vrásky ani čehokoliv takového, ale byla svatá a bezúhonná.

GC – Velký spor věků 477.2 Můžeme přijít k Pánu Ježíši, nechat se jím očistit a tak stát před zákonem bez hanby a výčitek svědomí. **Římanům 8,1** „Nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši [a nechodí podle těla, ale podle Ducha].“ (srv. VDV 312.1)

GC – Velký spor věků 477.3 Díky Pánu Ježíši se synové Adama, kteří padli do hříchu, stávají „syny Božími“. **Židům 2,11** „Neboť ten, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou všichni z jednoho. Z toho důvodu se nestydí nazývat je bratry.“ Život křesťana má být životem víry, vítězství a radosti v Bohu. **1. Janův 5,4** „Neboť vše, co se narodilo z Boha, přemáhá svět. A to je to vítězství, které přemohlo svět: naše víra.“ (srv. VDV 312.2)

ISM – Vybraná poselství, 1. svazek 250.3 Uvést lidstvo do Krista, přivést padlé lidské pokolení k jednotě s Bohem, to je dílo vykoupení. Kristus přijal lidskou přirozenost, aby s ním lidé byli jedno, jako je On jedno s Otcem, aby Bůh mohl milovat člověka, jako miluje svého jednorozenného Syna, aby se lidé stali účastníky božské přirozenosti a byli v Něk úplní.

DA – Touha věků 25.3 Ten, který je **Židům 7,26** „svatý, bezelstný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků“ se nestydí nazývat nás bratry (**Židům 2,11**). V Kristu se spojuje pozemská a nebeská rodina. Oslavený Kristus je naším bratrem. Nebesa se vepsala do lidstva a lidstvo je v objetí Nekonečné lásky. (srv. TV 13.1)